

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. 9. 2021 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících Ing. Jany Kerhartové a MVDr. Miroslava Krušínského

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], důchodce, trvale bytem [adresa] armády [číslo],

je vinen, že

dne [datum] kolem 15:00 hod. v [obec], okr. [okres], v parčíku poblíž domu pro seniory, úmyslně poštvál svého loveckého psa plemene border teriér na volně se pohybující kočku, přičemž po dobu 10 až 15 minut jej stále podněcoval k útokům na kočku, kdy pes se do kočky opakovaně zakusoval a dával jí, v důsledku čehož kočka utrpěla kousné zranění krku a nohy a devastující kousné a tržné zranění břicha s roztržením břišní stěny, což kočce způsobilo stres fyzické i psychické povahy vysoké intenzity, a následně kočce opakovaně šlápl na krk, čímž jí zlomil vaz,

tedy

týral zvíře trýznivým způsobem, čin spáchal na místě veřejnosti přístupném, a způsobil činem týranému zvířeti smrt,

čímž spáchal

zločin týrání zvířat dle § 302 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roků.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dne [datum] kolem 15. hodiny v [obec], okres [okres], přišel do parčíku poblíž domu pro seniory. S sebou vedl svého loveckého psa plemene border teriér. V té době se v parčíku nacházelo několik volně se pohybujících koček. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] svého loveckého psa pošval vůči volně se pohybujícím kočkám, přičemž jedna z koček z místa neutekla a skočila na strom. Následně ji lovecký pes obžalovaného napadl, strhl ji ze stromu a obžalovaný psa po dobu asi 10 až 15 minut podněcoval k útoku na kočku, pes se do kočky opakovaně zakusoval a dávil ji, v důsledku čehož kočka utrpěla kousné zranění krku a nohy a devastující kousné a tržné zranění břicha s roztržením břišní stěny, což kočce způsobilo stres fyzické a psychické povahy vysoké intenzity. Obžalovaný posléze kočce opakovaně šlápl na krk, čímž jí zlomil vaz, a fakticky ji tak usmrtil. Následně již mrtvou kočku odnesl. Celý incident sledovali [jméno] [příjmení] a částečně [jméno] [příjmení].

2. Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], dále z fotografií, sdělení veterinární správy, a nakonec i částečně z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

3. Obžalovaný k věci uvedl, že se psem přijel z lesa, přičemž pes vyskočil z auta a byl na svinovacím vodítku. Než psa stačil chytit, tento utíkal před jídelnu v parčíku, kde bylo asi pět a více koček. Všechny kočky utekly až na jednu, která vyskočila na strom asi metr vysoko a začala na psa prskat. Pes šel po kočce a začal ji tam, „mordovat“, a proto se ho obžalovaný snažil odvolávat. Proto psa strhl i s kočkou, a když viděl, jak je kočka devastovaná, tak jí šlápl dvakrát na krk, aby ukončil její trápení a zlomil jí vaz.

4. Obžalovaný ke své výpovědi dodal, že pes byl na svinovacím vodítku, kde byla maximální délka 7 metrů. Pes byl po celou dobu na vodítku, z auta i s tímto vodítkem utekl. Obžalovaný současně popřel, že by svého psa šval vůči kočce. Naopak uvedl, že se ho snažil odvolat. To se mu však nedařilo; navíc pes byl kočkou rovněž napaden, a tekla mu krev. Celé to trvalo asi tři až pět minut. Kočku následně odnesl a zakopal za farmou do země.

5. Obžalovaný k psovi uvedl, že jde o rasu border teriér, váha 10 kg, v kohoutku 35 cm. Pes má 8 let a je cvičený. Když byl štěně, zaútočila na něj kočka, a od té doby je na kočky, „vysazený“. Obžalovaný závěrem uvedl, že v místě před bývalou jídelnou bylo pět až sedm koček, z 99 % šlo o toulavé kočky, které jsou vesměs bez majitele.

6. Obhajoba obžalovaného byla vyvrácena výpovědí svědka [jméno] [příjmení], který zejména uvedl, že předmetného dne slyšel z venku nějaký hluk, štěkání psa a pištění kočky. Proto se podíval z okna a viděl tam nějakého pána se psem, přičemž pes dávil kočku. Pán psa popouzel, kopal do kočky, aby se hýbala, a pes na ni útočil. To mohlo trvat 15 až 20 minut, nebo necelou půl hodinu. Zpočátku byl pes na vodítku, následně ho však pán pustil. Útok psa na kočku viděl až ve chvíli, kdy pes kočku dávil, kočka se již nehýbala a pán do ní kopal nohou, a psa pobízel na kočku. Nakonec pán kočku vzal a odnesl ji mrtvou do míst, kde je statek. K samotnému kopání obžalovaného do kočky uvedl, že toto působilo tak, jako by chtěl kočku nadzdvihnout, aby se hýbala, aby na ni pes útočil. Událost sledoval asi z 30 metrů, bylo denní světlo. Celou událost také fotil mobilním telefonem, fotografie poté poskytl policii. K místu, kde došlo ke skutku, uvedl, že k tomuto došlo v parčíku, kde je jídelna a posezení, okno z bytu má přímo naproti parčíku. K obžalovanému uvedl, že tohoto viděl v místě již několikrát chodit se psem, pes tam volně běhal a kočky naháněl, přičemž se jim podařilo utéct.

7. Svědek [jméno] [příjmení] dále uvedl, že obžalovaný během útoku psa na kočku tohoto pobízel, aby útočil dále, nesnažil se psa žádným způsobem odvolat. Poté kopal do kočky, když nehybně

ležela, a postrkoval ji nohou. Toto na svědka působilo otřesně, kolem místa chodí i děti. Doplnil, že kočka během útoku pištěla. K dotazu obhájce svědek zopakoval, že obžalovaný stál nad kočkou a psem, kočka prakticky ležela na zemi a pes na ni dorážel a škubal ji. Na své výpovědi setrval i po námitkách obžalovaného, který uvedl, že do kočky nekopal, pouze když viděl, jak je devastovaná, musel ukončit její trápení a snažil se jí zlámat vaz.

8. Výpověď svědka je v souladu s fotografiemi, které jsou založeny v trestním spise, a které pořídil svědek. Z fotografií vyplývá, že obžalovaný stál nad psem, který dával kočku; je také patno, že obžalovaný do ležící kočky kopal. Z fotografií nevyplývá, že by se obžalovaný, který stál bezprostředně vedle psa, tomuto snažil jakkoliv zabránit v útoku na kočku. Z fotografií také následně vyplývá, že obžalovaný kočku z místa odnášel.

9. Ačkoliv jde tedy o fotografie, které byly pořízeny mobilním telefonem svědka, lze dovodit, že skutečnosti, které svědek uváděl, se zakládají na reálném základu, a je proto nutno učinit závěr, že výpověď svědka je věrohodná. K tomu je nutno poukázat na skutečnost, že svědek incident sledoval na vzdálenost maximálně 30 metrů, přičemž jeho pozornost upoutal zejména štěkající pes, jakož i zvuk, který vydávala napadená kočka. Situaci svědek sledoval z okna svého bytu, a k této došlo na prostranství, respektive parčíku, před domem, ve kterém svědek bydlí. Fakticky jde o místo, které je veřejně přístupné, jak sám svědek uvedl, když toto místo navštěvují lidé, rovněž i děti.

10. Výpověď svědka je také v souladu s výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení], která uvedla, že předmětného dne vyhlížela příchod svého syna. Přitom slyšela, jak se rozutekly kočky, a viděla pána, který šel se psem. Tento pán nabádal psa na kočky, aby je napadl, následně však již incident nemohla sledovat, poněvadž jí ve výhledu bránil živý plot. Svědkyně potvrdila, že pes byl původně na vodítku. Neslyšela, co pán psovi říkal, viděla však, že gestikuloval a nabádal psa k útoku na kočky. Poté slyšela, „pískot“ kočky. Celým incidentem byla zaskočena. Následně zakašlala, pán zpozorněl, podíval se směrem k domu a vzal kočku a odešel. Na své výpovědi svědkyně setrvala i poté, co obžalovaný uvedl, že psa nepobízela, naopak se mu snažil v útoku zabránit.

11. Z výpovědi obou svědků, jakož i fotodokumentace a částečné výpovědi obžalovaného tedy lze učinit závěr, že se stal skutek tak, jak je výše popsán. Byť obžalovaný popřel, že by svého psa pobízela k útoku na kočku, z výpovědi obou svědků naopak vyplynulo, že obžalovaný svého psa pobízela k útoku na kočku, což lze dovodit i z fotodokumentace. Z fotografií, byť nejsou kvalitní, vyplývá, že obžalovaný stál nad psem a kočkou, a lze z nich také dovodit, že minimálně jednou do ležící kočky kopl, a ačkoliv měl psa na vodítku, tohoto se nesnažil odtáhnout. Sám obžalovaný poté potvrdil, že kočku usmrtil tak, že jí dvakrát šlápl na krk a zlomil jí vaz.

12. Ze závěrů písemné zprávy Státní veterinární správy, Krajské veterinární správy pro Moravskoslezský kraj vyplývá, že při útoku bylo kočce způsobeno kousné zranění krku a nohy a dále devastující kousné a tržné zranění břicha s roztržením břišní stěny, což způsobilo kočce stres fyzické i psychické povahy vysoké intenzity. Z popisu zranění vyplývá, že mělo dojít k roztržení břišní stěny a otevření břišní dutiny napadené kočky, a šlo o útok vedený značnou silou a vysokou razancí útočícím psem. Popsaná zranění se projevují výraznou bolestivostí. Lze konstatovat, že kočka prožívala vlivem útoku bolest a utrpení vysoké intenzity. Z veterinárního pohledu je nutno učinit závěr, že došlo k týrání zvířete.

13. Jednání obžalovaného je nutno hodnotit jako trýznivý způsob týrání zvířete, když týrání bylo spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo příkoří týraného zvířete. To fakticky potvrdil obžalovaný, když sám uvedl, že s ohledem na rozsah a charakter zranění kočku sám fakticky „utrtil“. Je tak nutno poukázat na to, že útok na kočku trval po dobu 10 až 15 minut, přičemž sám obžalovaný psa podněcoval k útoku tím, že do kočky kopal. Obžalovaný se jednáním dopustil na místě veřejnosti přístupném, a tímto jednáním způsobil napadené kočce smrt.

14. K uvedenému jednání obžalovaného je nutno uvést, že nešlo o nedbalostní jednání, poněvadž sám obžalovaný uvedl, že pes je lovecký, a je, „vysazený“ na kočky. Z výpovědi svědků vyplynulo, že obžalovaný svého psa k útoku pobízel a nesnažil se mu žádným způsobem v útoku zabránit, a to i přesto, že byl v bezprostřední blízkosti jak psa, tak napadené kočky. Sám obžalovaný přitom připustil, že kočka utrpěla taková zranění, že zlomením vazů jí ukončil trápení.

15. K výše uvedenému je nutno uvést, že ačkoliv usmrčená kočka nebyla fakticky ohledána, bylo možno vycházet jak z výpovědi obžalovaného, tak z výpovědi svědků, a následně i ze závěrů, které učinila veterinární správa.

16. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] týral zvíře trýznivým způsobem, čin spáchal na místě veřejnosti přístupném a způsobil činem týranému zvířeti smrt, a tímto jednáním naplnil jak po objektivní, tak po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu týrání zvířat podle § 302 odstavec 1, 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku.

17. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaného zločinu, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména způsob provedení trestného činu, motiv jednání obžalovaného, kterým byla zejména vůle pobídnout loveckého psa k napadení kočky. Soud také hodnotil intenzitu narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je v daném případě zájem na ochraně zvířat.

18. Soud také hodnotil osobu obžalovaného, který je starobním důchodcem, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opisu rejstříku trestů nemá obžalovaný žádný záznam.

19. Obžalovanému polehčovalo to, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. Okolnosti přitěžující neshledal soud žádné.

20. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] dosaženo uložení trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání dvou let. S ohledem na osobu obžalovaného a uvedenou okolnost polehčující má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout i bez jeho přímého výkonu. Proto soud za použití § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo o ojedinělé vybočení; v opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 83 odstavec 1 trestního zákoníku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytyčeny rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 21. září 2021

JUDr. Vladimíra Kikerlová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. prosince 2021.